

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

814. An, & qualiter possessio, quæ continuatur, seu continuanda foret, per occupationem naturalis possessionis impediatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

dictum supra. Lott. n. 28. Porro notandum, quod clausula dicta; quod litera per viam gratiosae subrogationis, etiam quod ad possessionem expediri valeant. dum in supplicatione inseritur, non consideretur in abstracto, & de per se simpliciter, sed in ordine ad aliam clausulam: si affectum, aut reservatum, aut litigiosum sit beneficium: fundamentum enim hujus gratiosae subrogationis ad possessionem non est aliud, quam cessatio omnis praedicti inferiorum collatorum, & hujus cessationis certitudo. Ac proinde sine hoc supposito resolvitur subrogatio hujus clausulae implicita in simplicem collationem, nec quidquam operatur, nisi tota narrativa principalis gratia justificetur. Lott. n. 32. citans Garc. p. 6. c. 4. n. 32, & Rot. decis. 187. n. 1. & 4. p. 1. recent. submotâ enim reservatione, aut alio impedimento ex lite vel affectione respectu Ordinarii in eo momento, quo beneficium vacat, impossibile est intrare continuationem possessionis, utpote quae consistit in illa custodia rerum corporarum penes Papam, & in qua ideo radicatur traditio illa possessionis de persona in personam. Lott. n. 32.

7. Denique notandum, subrogationem hanc gratiosam, de qua hic, longè diversam ab ea, quam rigorosam vocat, seu mandatum de subrogando, uti hæc diversitas deprehenditur ex forma literarum; dum enim Papa prænaratâ simpliciter provisione conversâ oratione ad ipsum provifum dicit: *Teq; ad possessionem, in qua dictus N. deceffit, subrogamus*: reputatur gratiosa, nec hujusmodi literæ alteri dirigantur. Si vero, directis literis qualitercunque ad partem expeditis, certo executori mandat subrogare, dicitur subrogatio rigorosa, quæ non tantum eget certificatione narratorum, in ipsis literis, sed discussione juris defuncti, ne quando videatur Papa re minus per ipsum bene compertâ, voluisse patere huic provifio vitiosum ingressum. Lott. n. 33. & 34. vide eundem de hac materia fusè numeris seq.

Questio 814. An & qualiter possessio hæc, quæ continuatur, seu continuanda foret, per occupationem naturalis possessionis impediatur?

Respondeo: ad hoc intelligendum, duos distinguendos esse casus: Prior, quando possessio defuncti in ejus vita simpliciter tantum fuit turbata citra factum occupationis naturalis per innovationem aliquam, unde potius suspicatus fuerit turbati, quam verè dicatur turbatus. Et in hoc casu nihil est, quin subrogatus possit intentare possessorium retinendæ. Lott. l. 3. q. 13. n. 46. Alter casus est, quando turbatio non fuit simpliciter illata per novitatem aliquam, sed positive per occupationem possessionis naturalis, & in hoc casu impossibile est reddi hujusmodi possessorium; quia transitus ille possessionis de persona in personam de facto fuit impeditus per talem occupationem continuatam, etiam post mortem decessoris; atque ita etiam tempore subrogationis. Lott. cit. n. 46. Ac proinde hoc casu, si illa occupatio sit hujusmodi, ut nihilominus fuisset dandum decessori mandatum de eo manutenendo, non impedit effectum subrogationis gratiosæ ad effectum immisionis. Lott. n. 47. ex Gregor. decis. 407. n. 13. & seq. Neque tamen etiam ex eo, quod in hoc casu subrogato denegetur manutentio, excluditur effe-

ctus subrogationis in ejus radice, quod minus possessio videatur continuata usque à Principio; quia cum illa occupatio naturalis non operetur, quo minus subrogatus habeat possessionem civilem, cui naturalis est perpetuò accessoria, juxta l. si id, quod. ff. de acquirend. possess. ubicunque isthæc apprehenditur, retrahitur actus, neque dicitur de novo quæri, sed continuari, quæ prius fuerat possessio. Lott. n. 48. citans Abb. in c. cum venissent. de restitu. spol. Porro quod ad possessorium redintegrandæ seu recuperandæ, illud, sive actionem de spolio non competere subrogato ex persona decessoris, dū is prius spoliatus fuisset, certissimum ait Lott. n. 49. nisi ut subdit n. 50. Papa aliter decerneret, aut videri posset decrevisse; quia nimirum spoliatio fuisset in supplicatione expressa, multoque minus posse ei competere remedium istud, seu actionem spolii ex propria persona, dum nimirum post obitum decessoris, vel etiam concessam subrogationem, se quis intrusisset in possessione, seu possessione naturalis occupetur, antequam subrogatus eam apprehendisset, ait Lott. n. 51. atque ita actionem hanc ferè totam se convertere ad possessorium adipiscendæ ex remedio, seu juxta l. ultimam. c. de edicto D. Adriani tollendo. Lott. n. 5. Quod si autem contradictor nullus extet, qui possessionem occupet, cum literæ ipsimet dirigantur subrogato, poterit is propria auctoritate apprehendere possessionem. Lott. n. 53. etiam lite pendente absque metu attentatorum. Lott. n. 54. citans Lancell. de attent. in præfat. n. 340. &c. Aded etiam, ut nulla inhibitiō antecedens subrogationem attendatur. Lott. n. 55. Quamvis, si post subrogationem subrogatus fuisset inhibitus, non posset per eum apprehendi possessio sine vitio attentati. Lott. n. 55. citans Lancell. ubi ante n. 373. Quinimo si quis primò fuisset intrusus manifestè attentando, & postmodum obtinisset gratiosè subrogari, censerit illud vitium purgatum, non tam ex simplici mutatione causæ, quam ex occultata vi prioris possessionis nulliter adeptæ, tradit Lott. n. 56. citans Rotam decis. 472. l. 3. p. 3. divers.

Questio 815. Dum in literis Apostolicis decernitur provifio possessio, est autem contradictor, ita ut necesse sit promoverè actionem hanc de possessorio adipiscendæ, quid faciendum subrogato?

Respondeo nihil aliud ex ejus parte præstandum est ad effectum, ut sibi decernatur immisio, quam ut exhibitis illis literis ad partem expeditis seu directis ipsi subrogato (impossibile enim est, ut iudex decernat immisionem, & pronuntiet super interdito adipiscendæ, nisi prius et exhibeantur literæ Apostolicæ, in quibus legitur ipsum Papæ mandatum, & sic magni prætoris edictum, quo expressè decernitur ipsi provifio possessio. Lott. l. 3. q. 2. n. 31. Is citato adversario justificet clericatum proprium, obitum defuncti in possessione beneficii, reservationem seu affectionem. Lott. cit. q. 13. n. 57. dicens, quod hæc tria probasse sufficiat in hoc casu, Rotam semper habuisse pro indubitato. De ceterò dictis literis exhibitis, iudex nihil pronuntiare debet super titulo, neque discussio ea super titulo fit ad hunc effectum, ut super eo pronuntietur. Lott. cit. q. 2. n. 32. vide eundem de his pluribus. cit. q. 13. n. 58.